

Zadeva C-168/21**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

16. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Cour de cassation (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

26. januar 2021

Vložnik kasacijske pritožbe:

Procureur général près la cour d'appel d'Angers

I. Predmet pritožbe in podatki o njej:

- 1 Corte di appello di Genova (pritožbeno sodišče v Genovi, Italija) je s sodbo z dne 9. oktobra 2009 KL obsodilo na zaporne kazni za štiri kazniva dejanja, storjena med demonstracijami proti vrhu skupine G8.
- 2 Najstrožja zaporna kazen (deset let) je bila naložena za kaznivo dejanje „devastazione e saccheggio“ (uničevanje in plenjenje) (člen 419 Codice penale (italijanski kazenski zakonik)), sestavljeno iz sedmih ravnanj, ki izhajajo iz istega protipravnega ravnanja, in sicer:
 1. poškodovanje mestne opreme in javne lastnine;
 2. poškodovanje in plenjenje gradbišča;
 3. popolno poškodovanje prostorov kreditne institucije „Credito Italiano“;
 4. popolno poškodovanje s požigom vozila Fiat Uno;
 5. popolno poškodovanje s požigom prostorov kreditne institucije „Carige“;
 6. popolno poškodovanje s požigom vozila Fiat Brava;

7. popolno poškodovanje in plenjenje supermarketa.
- 3 Corte suprema di cassazione (vrhovno kasacijsko sodišče, Italija) je pritožbo KL zavrnilo.
- 4 Italijanski pravosodni organi so 6. junija 2016 zoper KL izdali evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve zapornih kazni.
- 5 Chambre de l'instruction d'Angers (preiskovalni senat v Angersu, Francija) je s sodbo z dne 4. novembra 2020 v bistvu zavrnil predajo KL italijanskim organom zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, v delu, v katerem je bil ta nalog izdan za izvršitev desetletne zaporne kazni, izrečene za uničevanje in plenjenje.
- 6 Chambre de l'instruction (preiskovalni senat) je namreč poudaril, da se dve od ravnanj, na katerih to kaznivo dejanje temelji, v Franciji ne štejeta za kaznivi dejanji, in sicer poškodovanje prostorov Credito Italiano (ravnanje št. 3) in poškodovanje s požigom vozila Fiat Brava (ravnanje št. 6).
- 7 Po eni strani se je oseba KL, medtem ko so druge osebe iz iste skupine uničevale finančno ustanovo, preprosto znašla v bližini te ustanove, po drugi strani pa je bila pri uničevanju in požigu vozila zgolj opažena „v bližini vozila“ s palico v roki.
- 8 Chambre de l'instruction (preiskovalni senat) je zato ugotovil, da pogoj dvojne kaznivosti za ti ravnanji ni izpolnjen, ker KL ni osebno sodeloval pri materialnem ravnanju, kaznivem po francoskem pravu.
- 9 Ker je italijansko sodišče vseh sedem ravnanj štelo za neločljivo celoto, pogoj dvojne kaznivosti pomeni, da je treba izločiti vsa neločljiva ravnanja, ki so pod kvalifikacijo uničevanja in plenjenja sankcionirana s členom 419 italijanskega kazenskega zakonika.
- 10 Državni tožilec v Angersu je zoper to sodbo vložil kasacijsko pritožbo.

II. Pravo Unije:

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah

- 11 Člen 49, naslovljen „Načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni“, določa:

„[...]“

3. Kazen ne sme biti nesorazmerna s kaznivim dejanjem.“

Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ)

12 Člen 2, naslovljen „Področje uporabe evropskega naloga za prijetje“, določa:

„[...]“

4. Pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v odstavku 2, se zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršnikoli že so njegovi sestavni elementi ali opis.“

13 Člen 4 Okvirnega sklepa, naslovljen „Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

1. če, v katerem od primerov iz člena 2(4), dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice ni kaznivo dejanje; [...]“

III. Pritožba državnega tožilca v Angersu:

14 Državni tožilec med drugim meni, da bi moral chambre de l'instruction (preiskovalni senat), če je ugotovil, da ravnanji poškodovanja ustanove Credit Italiano ter uničevanja in požiga vozila Fiat Brava ne pomenita kaznivih dejanj, samo preveriti, ali izrečena kazen ne presega najvišje zagrožene kazni za kazniva dejanja, za katera obstaja dvojna kaznivost.

15 Državni tožilec pri Cour de cassation (kasacijsko sodišče) v zvezi s tem dodaja, da, prvič, okoliščina, da vsaj eno od sedmih ravnanj, očitanih KL v okviru kaznivega dejanja uničevanja in plenjenja, po francoskem kazenskem pravu ni kaznivo, ne omogoča sklepanja, da pogoj dvojne kaznivosti v zvezi s tem kaznivim dejanjem ni izpolnjen. Meni namreč, da bi lahko oseba KL v Franciji kazensko odgovarjala zaradi poškodovanja ali tatvine za pet drugih navedenih ravnanj, očitanih v okviru kaznivega dejanja uničevanja in plenjenja, ter da ni sporno, da ta ravnanja zadostujejo za opredelitev tega kaznivega dejanja po italijanskem pravu.

16 Drugič, trdi, da je chambre de l'instruction (preiskovalni senat) na podlagi razlogovanja, ki temelji na neločljivosti ravnanj, očitanih v okviru kaznivega dejanja uničevanja in plenjenja, presojal, pod katerimi pogoji je to kaznivo dejanje podano po italijanskem pravu, kar presega njegovo pristojnost v okviru nadzora nad dvojno kaznivostjo.

- 17 Nazadnje, navaja, da se s tako rešitvijo, da se zavrne predaja zaradi izvršitve kazni, izrečene za uničevanje in plenjenje, zadevni stranki zagotovi nekaznovanost za vsa s tem kaznivim dejanjem sankcionirana ravnanja, čeprav za večino od njih ni sporno, da bi bila predaja mogoča in sankcija utemeljena.
- 18 V zvezi s tem se sklicuje na sodno prakso Cour de cassation (kasacijsko sodišče), v skladu s katero se predaja osebe, zahtevane na podlagi evropskega naloga za prijetje, lahko odobri, če je bila obsodba na enotno kazen izrečena vsaj za eno kaznivo dejanje, ki izpolnjuje pogoje iz členov 695-12 in 695-23 zakonika o kazenskem postopku (ki sta v poglavju o evropskem nalogu za prijetje), in če ni višja od najvišje kazni, zagrožene za kazniva dejanja, ki so lahko razlog za predajo.
- 19 Trdi, da je treba to rešitev uporabiti tudi v primeru obsodbe za eno kaznivo dejanje, ki vključuje več materialnih ravnanj, katerih del ne bi mogel biti razlog za predajo.

IV. Presoja Cour de cassation (kasacijsko sodišče):

- 20 Pritožba odpira vprašanja o pogoju dvojne kaznivosti in uporabi načela sorazmernosti s strani države izvršiteljice.

Pogoj dvojne kaznivosti

- 21 Člen 2(4) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ izvršitveni državi dovoljuje, da glede drugih kaznivih dejanj, ki jih ni na seznamu 32 kaznivih dejanj iz odstavka 2, za predajo zahtevane osebe določi pogoj, da dejanja, za katera je bil izdan evropski nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršnikoli že so njegovi sestavni elementi ali opis.
- 22 V povezavi s tem člen 4 navedenega okvirnega sklepa v zvezi z razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje v odstavku 1 določa možnost, da izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, kadar pogoj dvojne kaznivosti ni izpolnjen.
- 23 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča (sodba z dne 11. januarja 2017, Grundza, C-289/15, EU:C:2017:4, točka 38) izhaja, da mora pristojni organ države izvršiteljice pri presoji dvojne kaznivosti preveriti, ali bi materialni elementi kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izdal pristojni organ države izdajateljice, če bi nastali na ozemlju države izvršiteljice, lahko šteli za kaznive.
- 24 Sodišče pojasnjuje, da pogoj dvojne kaznivosti pomeni izjemo od splošnega pravila priznavanja sodb in izvrševanja kazenskih sankcij, zato je treba področje uporabe razloga za zavrnitev priznanja sodbe in izvršitev kazenske sankcije zaradi neobstoja dvojne kaznivosti, kot je določeno v členu 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909, razlagati ozko, da se omeji število primerov nepriznanja in neizvršitve (sodba z dne 11. januarja 2017, Grundza, C-289/15, EU:C:2017:4, točka 46).

- 25 Nazadnje, navaja, da ni nujno, da se popolnoma ujemajo vsi znaki kaznivega dejanja, kakor so opisani bodisi v pravu države izdajateljice bodisi v pravu države izvršiteljice, niti v imenu niti v taksonomiji kaznivega dejanja v zadevnih nacionalnih pravnih redih (sodba z dne 11. januarja 2017, Grundza, C-289/15, EU:C:2017:4, točka 35).
- 26 V obravnavanem primeru je bil KL obsojen na desetletno zaporno kazen zaradi uničevanja in plenjenja, ker je storil niz sedmih ravnanj poškodovanja ali plenjenja. Chambre de l'instruction de la cour d'appel d'Angers (preiskovalni senat višjega sodišča v Angersu) je ugotovil, da po francoskem pravu dve od teh ravnanj nista kaznivi. Nasprotno pa je zatrdil, da je v Franciji pet ravnanj poškodovanja lahko kaznivih pod kvalifikacijo tatvine s poškodovanjem in v sotorilstvu.
- 27 V italijanskem pravu se kaznivo ravnanje uničevanja in plenjenja nanaša na več obsežnih dejanj uničevanja, ki poleg tega, da povzročijo škodo lastnikom navedenega premoženja, ogrožajo tudi javni mir in običajni potek vsakdanjega življenja.
- 28 Po francoskem pravu pa ogrožanje javnega miru z uničenjem velikega števila premičnin ali nepremičnin ni izrecno kaznivo. Kazniva so le ravnanja uničevanja, poškodovanja in tatvine s poškodovanjem, storjena po potrebi v sotorilstvu, ki lastnikom premoženja povzročijo škodo.
- 29 Postavlja se vprašanje, ali je to ogrožanje javnega miru, ki ga Corte di appello di Genova (pritožbeno sodišče v Genovi) in Corte suprema di cassazione (italijansko vrhovno kasacijsko sodišče) očitata KL kot bistven element kaznivega dejanja uničevanja in plenjenja, upoštevno za presojo pogoja dvojne kaznivosti.
- 30 Čeprav se ne zahteva popolno ujemanje med elementi kaznivega dejanja po italijanskem in francoskem pravu, se zdi, da je ogrožanje javnega miru vseeno bistveni del kaznivega dejanja uničevanja in plenjenja.
- 31 Iz tega sledi, da v tem primeru uporaba načela dvojne kaznivosti ni tako očitna, da ne bi puščala nobenega razumnega dvoma.
- 32 V zvezi s tem bo Cour de cassation (kasacijsko sodišče) Sodišču postavilo prvi dve vprašanji, navedeni v nadaljevanju.

Presoja sorazmernosti evropskega naloga za prijetje s strani izvršitvene države članice

- 33 Tudi če načelo dvojne kaznivosti ne preprečuje predaje, se postavlja vprašanje, ali je kazen, za katero se zahteva predaja, sorazmerna, če se sorazmernost presoja samo z vidika ravnanj, pri katerih je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti.
- 34 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji sistematika Okvirnega sklepa 2002/584, v skladu s členom 1(2)

navedenega sklepa pomeni tudi, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje (sodba z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, točka 57).

- 35 Te lahko namreč izvršitev naloga zavrnejo samo v primerih neizvršitve, določenih v členih 3, 4 in 4a Okvirnega sklepa, za izvršitev pa lahko postavijo samo pogoje, ki so določeni v členu 5 tega sklepa (sodba z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 36).
- 36 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne vsebuje določbe, na podlagi katere bi lahko izvršitvena država članica zavrnila predajo zadevne stranke z obrazložitvijo, da je kazen, ki jo je izrekla odreditvena država, nesorazmerna glede na ravnanja, zaradi katerih se zahteva predaja.
- 37 Zato tudi če izvršitvena država članica meni, da gre za resne težave glede sorazmernosti evropskega naloga za prijetje, iz tega razloga ne more zavrnila odreditve predaje zahtevane osebe, da bi se izvršila kazen, ki jo je izrekla odreditvena država članica.
- 38 Čeprav mora odreditvena država sorazmernost evropskega naloga za predajo načeloma preveriti pred njegovo izdajo, kar utrjuje načelo vzajemnega priznavanja, pa s tem preverjanjem ni mogoče preprečiti kršitve načela sorazmernosti kadar je bil, kot v obravnavanem primeru, evropski nalog za prijetje izdan za izvršitev kazni, naložene za eno kaznivo dejanje, ki vključuje več ravnanj, od katerih pa so z vidika zakonodaje izvršitvene države članice kazniva le nekatera.
- 39 V tem primeru bo namreč kazen, ki jo je izrekla odreditvena država, izvršena za vsa ravnanja, čeprav je predaja zaradi nekaterih ravnanj, sankcioniranih s to kaznijo, izključena.
- 40 Iz tega sledi, da čeprav je bil lahko nalog za prijetje sorazmeren ob izdaji, pa ni mogoče izključiti možnosti, da ob izvršitvi to ne bo več tako.
- 41 Iz člena 1(3) v povezavi z uvodno izjavo 12 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje pa izhaja, da je treba v okviru evropskega naloga za prijetje spoštovati temeljne pravice in temeljna pravna načela, izražena v Listini.
- 42 V zvezi s tem člen 49(3) Listine določa načelo, da kazen ne sme biti nesorazmerna s kaznivim dejanjem.
- 43 V zvezi s tem bo Cour de cassation (kasacijsko sodišče) Sodišču postavilo tretje vprašanje za predhodno odločanje.

V. Predlog za obravnavanje po hitrem postopku:

- 44 Ob upoštevanju razlage, za katero se prosi in ki bi lahko imela splošne posledice tako za organe, pozvane k sodelovanju v okviru evropskega naloga za prijetje, kot za pravice zahtevane osebe, ki se znajde v položaju negotovosti, ob upoštevanju obveznosti izvršitvenega pravosodnega organa, da se pod najboljšimi možnimi pogoji izreče o zahtevi za predajo, ki mu je bilo poslana, da lahko tako v čim krajšem časi izpolni obveznosti, ki jih ima na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ in ob upoštevanju ukrepa omejitve svobode (sodni nadzor), sprejetega proti KL v tem postopku, je treba predlagati izvedbo hitrega postopka iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 105 in naslednjih poslovnik navedenega sodišča.

VI. Predložena vprašanja:

- 45 Cour de cassation (kasacijsko sodišče) postavlja ta vprašanja:
1. Ali je treba člen 2(4) in člen 4(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da je pogoj dvojne kaznivosti izpolnjen v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem se predaja zahteva za ravnanja, ki so bila v odreditveni državi opredeljena kot kaznivo dejanje uničevanja in plenjenja, katerega elementi so ravnanja uničevanja in plenjenja, s katerimi se ogroža javni mir, če v izvršitveni državi obstajajo kazniva dejanja tatvine s poškodovanjem, uničevanja in poškodovanja, ki ne vsebujejo tega elementa ogrožanja javnega miru?
 2. Če bi bil odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 2(4) in člen 4(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da lahko sodišče izvršitvene države zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega za izvršitev kazni, če ugotovi, da so pravosodni organi odreditvene države zadevno osebo obsodili na to kazen zaradi storitve enega kaznivega dejanja, s katerim se sankcionira različna ravnanja, in da je v izvršitveni državi kazniv samo del teh ravnanj? Ali je treba razlikovati glede na to, ali so sodni organi odreditvene države ta različna ravnanja šteli za deljiva ali ne?
 3. Ali člen 49(3) Listine o temeljnih pravicah pravosodnemu organu izvršitvene države članice nalaga, da zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, kadar je po eni strani ta izdan za izvršitev ene kazni za eno kaznivo dejanje po drugi strani pa nekatera ravnanja, za katera je bila izrečena ta kazen, po zakonu izvršitvene države članice niso kazniva, tako da se lahko predaja odobri samo za del teh ravnanj?